

SLOVENEK.

Političen list za slovenski narod.

Po pošti prejemati velja:

Za celo leto predplačan 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr.

V administraciji prejemati velja:

Za celo leto 12 gld., za pol leta 6 gld., za četrt leta 3 gld., za jeden mesec 1 gld.

V Ljubljani na dom pošiljan velja 1 gld. 20 kr. več na leto.
Posamezne številke po 7 kr.

Naročnino in oznanila (inserate) vsprejema upravnilstvo in ekspedicija v „Katol. Tiskarni“, Kopitarjeve ulice št. 2.

Rokopisi se ne vračajo, nefrankovana pisma ne vsprejemajo.

Vredništvo je v Semeniških ulicah št. 2, I., 17.

Izhaja vsak dan, izvenredni nedelje in praznike, ob pol 6 uri popoldne.

Štev. 161.

V Ljubljani, v ponedeljek 19. julija 1897.

Letnik XXV.

Celjska gimnazija.

Stajersko, dne 18. julija.

Slovensko - nemška spodnja gimnazija v Celju poneha torej koncem avgusta ... Tako je ukrenilo c. kr. naučno ministerstvo na Dunaju. Nerazumljiva so dejanja vladnih krogov nasproti Slovincem! Ali so si Slovenci zaslužili, da se z njimi ravna tako poniževalno in razžaljeno? Ali so Slovenci res „manj vredni narod“ v Avstriji? Ako smo Slovenci državljani le druge vrste, zakaj se nam to odkritosrečno ne pové? Dolžnosti imamo z drugimi narodi jednake, a pravice popolnoma nejednake. Drugi narodi smejo prosto obračati svoje poglede proč od Dunaja, smejo gledati v Rim in Berlin, in vendar zahtevajo pred pravice v Avstriji, Slovinci pa se vedno neomahljivo držé habsburške hiše, in vendar se jim kratijo v zakonu zajamčene pravice. Nehoté se moramo vprašati, ali smejo v Avstriji oni narodi zahtevati predpravice, ki škilijo čez avstrijske meje?

Najnovejša „ordonanca“ je gotovo med vsemi avstrijskimi Slovani vzbudila največje iznenadenje, med Slovinci pa največjo ogorčenost. Kar nenadoma je Celje zopet na dnevnem redu, ono Celje, ki je vzdignilo že toliko prahu ter strmoglavilo koalicijsko vlado.

Ko je dne 5. januarja t. l. državni zbor vsled odsotnosti nekaterih poslancev desnice s 109 proti 98 glasovom odklonil postavko za celjsko gimnazijo, so Nemci veselja poskačovali. A vlada je vsejedno pustila gimnazijo, dasi je bil začasni kredit dovoljen le do konca januarja. Ako je vlada hotela gimnazijo brez kredita vzdržati do konca avgusta, gotovo bi bila našla sredstva še do konca leta, kajti vedeti more, da bode sedanjí državni zbor gotovo dovolil potrebni kredit.

Vladno poročilo izraža upanje, da se bode to vprašanje rešilo v sporazumljenju obeh narodnostij.

Ali je vlada o tem res prepričana? Slovenci zahtevajo slovensko-nemško gimnazijo, in sicer v Celju, a Nemci rohné že dve leti proti tej gimnaziji. Kako je mogoče sporazumljenje, da bi bili zadovoljni obe narodnosti? Ali hoče morda vlada gimnazijo prenesti drugam? S tem Slovinci ne morejo biti zadovoljni. To bi bili mogli storiti pred dvema letoma in celjsko vprašanje bi bilo rešeno. A mi hočemo gimnazijo v Celju, ki je jedino primerno središče, ter smo prepričani, da nas bode podpirale vse avtonomistične stranke, kakor tudi oni slovanski poslanci, ki so v opoziciji.

Ali hoče vlada „fait accompli“, predno se zopet snide državni zbor? Ali bode slovenska gimnazija v Celju žrtev, s katero hoče vlada pomiriti razburkano nemško valovje? Ali je ekselencija gospod naučni minister izdal to ordonanco na svojo odgovornost ali v imenu skupne vlade? Taka in jednaka vprašanja se nam vrivajo v prvem trenutku. Bližnja prihodnost nam mora razrešiti te zagonetke.

Kaj je sedaj storiti? Naši državni poslanci morajo dobiti zagotovilo, da je vlada voljna kakor najhitreje zaceliti rano, katero mu je vsekala s tem najnovejšim ukrepom. Če pa vlada nima te volje, potem pa se poslanci tudi lahke enkrat resno vprašajo, ali morajo ravno za vsako ceno biti vladini trabantje, četudi se jim v plačilo delijo moralne zasušnice? Narod zahteva od svojih mož ne samo odločnih besed, ampak tudi odločnih dejanj. Naši poslanci nai se ne dajo krmiti vedno le z „višjimi oziri“, narod ostane pri vsem tem lačen.

Druga dolžnost naših poslancev pa je, da sedaj pridno zbirajo narod okoli sebe ter mu razkrivajo krivice, ki se mu godé. Najbolj umestno bi bilo, da bi vzelo celo akcijo naše politično društvo v roke.

Poslanci naj bodo uverjeni, da bo narod rad poslušal njihov klic. Kolikor shodov, toliko glasnih

protestov bo slišati izmed sredine našega ljudstva proti temu činu osrednje vlade. Slovenski narod bo ob teh prilikah odločno izjavljal, da terjamo kot državljani jednake pravice z drugimi narodi. Na delo torej, poslanci!

Krščansko-socijalna železničarska organizacija.

Ferdinand Tusel, nadsprevednik v Bischofshofenu in državni poslanec za peto skupino solnograjske kronovine, je na vabilo dr. Kreka drage volje prišel v Ljubljano in dva večera, minoli četrtek in petek, pri shodih krščansko-socijalnega železničarskega društva v obširnem govoru pojasnoval železničarske razmere.

Velepomenljiv je njegov prihod za našo železničarsko organizacijo. Tusel je jedini zastopnik železničarskega stanu v državni zbornici. Niso ga izvolili, kot je sam dejal, židje ali židovski hlapci, marveč dobro katoliško kmečko in obrtno ljudstvo na Solnograjskem. Socijalnim demokratom ni bilo niti na mar, da bi bili kakega železničarja spravili v državni zbor. Katoliške ljudske stranke poslanec Ferdinand Tusel je torej najboljši dokaz, da je katoliškim strankam res na tem, da se pomaga delavskemu ljudstvu.

Poslanec Tusel se je v državnem zboru postavil po robu socijalni demokraciji. Ko se je šlo za socijalno-demokratski predlog o razpustitvi tako imenovanega strokovnega društva, je odločno podarjal, da so strokovna društva koristna in potrebna, da pa socijalno-demokratsko društvo ni bilo nič drugega, nego izsesovalnica ubogih delavev pod vodstvom ljudij, ki o železničarski stroki ni trohice ne razumejo. Zato je bilo popolnoma prav, da se je to društvo razušilo.

Ravno to je dokazoval za njim tudi dr. Krek. Socijalni demokratje seveda sedaj po vseh shodih

LISTEK.

Sreča v nesreči.

Vesela dogodba. Spisal Srdán.

Ce vam govorim o Petru Gržini, osemindvajsetletnem pisarji, ne smete si misliti Gržine takega kot druge pisarje: suhega, slokega, tenkega, sestradanega. Nikakor ne! Peter Gržina, to vam je bil mož! Tako čokatih, tršatih, rejenih dobite malo! Kaka bedra, kaka prsa, kake roke! Res močan človek je bil to!

Povedal bi vam lahko še kaj drugega o Petru Gržini, na primer, kake je imel hlače, iz kakega blaga mu je bila suknja in tako dalje. Ali nočem biti tak, kot oni pisatelji, ki vestno opišejo na svojem junaku vsak gumb in šiv, a ko pridejo do čevljev, je bralec že davno pozabil, kak je klobuk.

I.

Peter Gržina je spal.

Solnce je lezlo počasi kviško ter pošiljalo svoje dolgočasne žarke po vsej vasi — tudi v čumnato, v kateri je ležal Peter Gržina. Budilo je zaspane kokoši, vzbudilo je v hlevu ščetince, da je začel lačen rogoviliti v svojem ozkem prostoru, vzbudilo je tudi ljudi, ki so prihajali iz hiš mencaje si oči — le Peter Gržina je spal.

Muhe so se začele drviti po sobi, v koji ni bilo predmeta, ki bi ne kazal sledu njihovega bivanja. Po sobi se je slišalo prijetno bučanje in šumenje, popolnoma podobno onemu kraške burje.

In muhe so se vsedale Petru Gržini na nos, usta, čelo, lica, uhlja, brado, na palec, ki je rado vedno gledal izpod odeje, silile so v vsako votlino, v katero so imele pristop, in pokrile Petra Gržino takó, da ne bi vedel, je-li to z medom namazan čok, ali častito telo Petra Gržine.

Ce se je Gržina obrnil, tedaj je vedno zahreščalo, kakor bi se lomile kosti, vse je zabrenčalo, zabučalo, zašumelo, in vzdignil se je za trenotek nad glavo Petra Gržine teman oblak, ki se je pa kmalu zopet spustil na prejšnje mesto.

Toda Peter Gržina je spal in hreščal, kakor bi žagal deske.

Sem ter tja so se odprla vrata, in prikazal se je debel, rdeč obraz, obraz dične Mice Petrové. In srdito je zamahnila Mica z roko ter odgnala muhe, ki so se ji bile ta trenotek zagnale nasproti, in pogledala na postelj.

Ali Mica Petrova je še vedno videla Gržino pod odejo in še vedno je slišala ono enakomerno žaganje.

Tedaj je zopet zamahnila z roko in med me-

šani zbor muh se je začelo mrmranje, kakor o napovedujočem se viharji:

„Glej lenuha — — — a? Da bi ga snedle muhe, zaspané! Ne da bi bil šel v cerkev, klada lena! Se z zajutrkom naj ga čakam, lenobo, — a?“

Srdito je zaloputnila vrata.

Peter Gržina pa je spal.

In zopet so se slišali v sobi samo glasovi muh, med katere se je ugodno mešalo Gržinovo smrčanje.

Bog vé, kaj je bilo vzrok, da je začelo Gržino ščegetati v nosu. Začuje se neko pihanje, hropenje in naposled se zasliši strahovit pok — in vse muhe so se vzdignile ta trenotek zmešane, presenečene, prestrašene.

Peter Gržina je kihnil.

Mica Petrova misli, da se je polomila postelj. Prihiti v sobo in, ko vidi, da je vse v redu, postavi se k vratom in se podpre z rokama.

Peter Gržina pa se obrne po postelji, stegne roki naprej in udari nato z vso močjo svoje mesnate roke v stran, v zid — —

Še le zdaj odpre Gržina oči in zarohni nekaj kakor Turek.

Mica Petrova pa se nasmeje:

„A? Vidiš, bratec, vidiš? Prav ti je. K maši bi bil lahko šel, če je prav delavnik — pa ne!“

5620

besné proti tema možema in jima izrekajo nezaupnice.

Na severnem Češkem, na Moravi in v Sleziji, v Bregencu in Inomostu, v Trstu, Ljubljani, Gradcu in na Dunaju, skratka od Krkonoš do Adrije, se je Tuselu in dr. Kreku že izjavila socijalno-demokratska nezaupnica. In vspehi?

Žalibog se je ravno nasprotno pokazalo, nego so želeli rudeči bratci. Krščansko-socijalna organizacija med železničarji se je krepko začela in reči smemo, da je Ljubljana prvo mesto, kjer se je jela snovati, in sicer s tolikim vspehom, da sedaj že brez strahu lahko gleda na svoje nasprotnike.

Državno sodišče je v torek dne 13. t. m. konečno razsodilo, da ministerstvo ni žalilo nobene ustavne pravice, ko je razrušilo „strokovno društvo“ in ko je prepovedalo vstanovitve novega društva v istem smislu. S tem je železničarska socijalno-demokratska zveza trajno razbita. Zariti socijalisti so sicer še vedno v tajni zvezi in denar še tudi pobirajo med seboj, toda gre jim pač slabo. Ljubljanski, od njih plačani agitator, Kristan, je zapustil nehvaležno Ljubljano, kjer so bila zanj odločno prevroča tla. Ze njegov odhod nam spričuje, da je krščansko mišljenje med ljubljanskimi delavci tako okrepljeno, da nima socijalna demokracija pričakovati toč družega, nego vedno novih izgub in porazov.

Imenovana shoda sta to jasno pokazala. Priredila sta se zato dva, da so se mogli drugi dan vdeležiti zborovanja tisti, ki so bili prvi dan v službi. Lampisti, zavirači, prometni uradniki, služabniki pri brzem tovrnem prometu imajo po 24 ur službe. Sprevedniki in strojevodje so tudi tako vpreženi, da dveh večerov zaporedoma niso iz lepa prosti. Prvega shoda v četrtek se je vdeležilo nad 200 mož. Vrtna sobana v rokodelskem domu je bila tesno natlačena; na vrtu samem je bilo še mnogo poslušalcev. Tudi drugi shod je bil dobro obiskan. Vdeležili so se shodov tudi zastopniki izvenljubljanskih postaj: iz Borovnice, Zaloga, Sent-Vida i. t. d. Zastopane so bile vse vrste železničarskih služabnikov. Tudi nekaj uradnikov je prišlo.

Socijalni demokratje so hoteli z vsemi silami preprečiti shoda. Toda ni slo. Krščansko socijalno društvo je izdajalo vabila na imena. Dajalo jih je tudi nasprotnikom, toda le proti trdni obljubi, da ne bodo delali nemira.

Prvi shod je bil v resnici miren in slovesen. Vdeležil se ga je tudi državni poslanec in deželni odbornik Fr. Povše, ki je v krepkih besedah zagotavljal zborovalce, da hoče povsod zagovarjati izboljšanje železničarskega stanja. Govor poslanca Tusela, ki je trajal nad jedno uro, je v slovenščini raztolmačil in s svojimi izvajanjmi izpopolnil dr. Krek. Za delavce pri južni železnici se je v toplem govoru potegnil za vse dobro vneti g. Wenig, uradnik pri drž. železnici, za kar so mu bili navzoči južne železnice uslužbenci iz srca hvaležni. G. Finžgar ga je v njihovem imenu zahvalil. Od osmih do 12 je trajal shod in nadejamo se, da obrodi lepega sadu.

Kakor miš iz moke, ne, kaj pravim, kakor medved iz brloga se vzdigne častita postava Petra Gržine iz postelje.

In ko stopi na tla, zaječijo deske pod njim in zazvenijo okna. Kak človek!

Mica Petrova pa pohiti v kuhinjo po zajutrek, prinese ga na mizo in ščebetava vmes:

„Vidiš, molit bi bil šel, pa kaj, len si. Jaz delam že od ranega jutra — — — Včeraj si popival, a danes spiš. Gnil si že od lenobe, lahko bi — pa ne.“

Obraz Petra Gržine pa zardi in oči se mu zasvetijo. Z nogo loputne ob tla, in zamaje se kava na mizi, in cela vrsta živih bitij je padla ta hip vanjo. Glas njegov pa — kak glas! — zagrmí:

„Spanja mi ne privoščiš, kaj? Zavidaš mi in spravila bi me rada ob ta borni počitek, ti, ki lenariš ves dan, — ti — — — Sram te bodi!“

Res, govoriti je znal Peter Gržina.

„Prepiral bi se rad — a? Pa se ne boš, obleci se, kaj stojiš, kakor da bi te bil Bog pozabil! Jest pojdi, muhe ti bodo snedle kavo in vse —“

„Naj jo, pa še tebe, sitnoba!“

„Mene — a? Sitnoba —! Jest pojdi, ti pravim, pa ne prepiraj se! Prej bo spal, zdaj bo pa — uj, reva zanikrna!“

Peter Gržina se je razsrdil.

(Dalje sledi.)

V petek je bilo zborovanje proti koncu burnejše. Med navzočimi socijalisti je neki mladič, z imenom Orosi, poskušal svojo srečo. Govorili so Tusel, dr. Krek, dr. Susteršič in Finžgar, strogo se držč predmeta „o železničarski organizaciji“. Brez praznih public so se razkrivale rane železničarskega stanu in razvijale opravičene zahteve v njihovo ozdravljenje.

Tu nastopi Orosi. Skoda, da nismo imeli nobenega stenografa seboj, ki bi bil do besede ohranil neizrekljivo smešne trditve tega junaka.

Misli, ali bolj ne nesmisli njegovega čvekanja so bile te-le:

1. Tusel ni strokovnjak; pač pa so strokovnjaki Tomšik, dr. Ellenbogen, dr. Verkauf, Zavertnik in drugi voditelji socijalno-demokratskih železničarjev.

Poslanec Tusel mu je nato kratko odgovoril, da služi dlje časa pri železnici, nego je Orosi star. Štiriindvajset let je že v železniški službi; kot čistilec voz je pričel in izvrševal vse stroke — lampista, zavirača, uradnega služabnika, kameno-tiskarskega služabnika, sprevednika, nadsprevednika in torej najodločnejše zavrača predrzno očitjanje, da bi ne bil strokovnjak v železničarskih zadevah.

2. Tusel in dr. Krek sta govorila samo za uradnike. Ti imajo pa že sedaj preveč in ne delajo družega, nego da 24 ur na zofi spé.

Te nesramne neresnice so ovrgli dr. Krek, Tusel in neki navzoči prometni uradnik. Cel večer se je govorilo o železničarjih; omenjale so se vse njihove stroke. Če se torej nasproti navzočim upa Orosi tako govoriti, ko so vender sami slišali, kaj se je razpravljalo, kako mora se-le med svojimi sodrugi rabiti jedino orožje socijalne demokracije — laž in obrekovanje. Zaničevanje uradniškega stanu, ki izvršuje tako trudapolno in odgovorno službo, pa priča, da je pri socijalnih demokratih vsak služben red, vsaka disciplina nemogoča.

3. Krščanski socijalisti še niso ničesar storili za delavce. Dokaz?

Cujte in strmite! Orosi je zato navedel jedini ta-le dokaz: Načelnik južnoželezniški postaji g. Gutmann je vzrok, da sta se podrla baraki, ki sta se po potresu postavili za železničarje. — G. Gutmann se pač dosedaj še ni vmešaval nikakor v nobeno politično gibanje in že zato je ta dokaz — neumen. A še bolj je neumen, če se vpoštevata, kar je Orosi sam priznal, da so se v Ljubljani jele podirati sploh vse po potresu napravljene barake. Sicer je pa „Slovenec“ v tem oziru povedal svojo misel, naj bi železničarjem baraki ostali.

Dr. Susteršič je nato vprašal Orosija, naj nam še pove, kam so šli denarji železničarskega socijalističnega društva, oziroma od česa mastno žive židovski voditelji socijalne demokracije. — Nato je Orosi za vse čase klasično odgovoril: „Židje so se jedini potegnili za delavce in če imajo milijone, so si jih zaslužili. Če bi imeli še več milijonov, privoščimo jih jim, ker se za nas potegujejo.“

Te besede bi zadostovale, da pokažemo, kakšnega duha so socijalno-demokratski veljaki. (Orosi je bil blagajnik razpuščenega strokovnega društva.) Toda zavoljo popolnosti navajamo še njegove razloge, s katerimi je dokazoval, da so jedino socijalni demokratje vneti za delavce; glase se: 1. Klerikalno socijalna stranka obstoji že 2000 let in še ni nič storila za delavce. 2. Dunajski antisemitje so dali 25.000 za vsprejem ruskega carja in veliko svoto za slavnost svojega domačega polka. 3. „Volksbildungsverein“, ki ustanavlja knjižnice, niso dali nobene podpore; pač pa bodo zidali 9 novih cerkev.

Dr. Krek je točko za točko stvarno zavrnil in pokazal v vsi goloti socijalno-demokratske lažnjive public. Gromovit smeh je dobil v plačilo Orosi in po 12. uri smo se razšli z zavestjo, da tako zanimivega zborovanja še ni bilo iz lepa, kot je bilo minulo. Kedor se ga je vdeležil, je za vedno ozdravljen socijalno-demokratskih sleparij. Bog živi krščansko socijalno železničarsko organizacijo na Slovenskem!

Politični pregled.

V Ljubljani, 19. julija.

Vesti o ministerski krizi v avstrijskem kabinetu je najodločnejše zavrnil „Fremdenblatt“ z dementijem, o katerem smo pred nekaj dnevi že poročali, toda vkljub temu se še vedno polnijo predali raznih avstrijskih in tudi inozemskih listov z enakimi poročili. Kje je toraj resnica, kdo

ima prav? Po našem mnenju imata prav oba dela, kajti nikakor se ne da tajiti, da smo v Avstriji brez krize, in sicer take, ki preti celemu državnemu redu. Iz dementija v „Fremdenblattu“ je posneti, da grof Badeni ostane, ob enem pa se namigava javnemu mnenju, časopisju, naj se raje peča s tem, kako najti pot iz brezdnega brezmejnih zaprek in homatij. Pot se mora najti, to zahteva in želi vlada sama, zahtevajo pa tudi vsi avstrijski narodi. Uravnati je treba narodnostne razmere, kajti te so vzrok preteči krizi, in sicer rešiti tako, da pri tem ne bo trpel škoda noben, tudi najmanjši narod v Avstriji, da se mu ne kratijo pravice, zajamčene v osnovnih zakonih. Vlada izjavlja v zgoraj omenjenem oficijoznem listu, da si bo neumorno prizadevala, zakonitim potom razvozljati gordijski voz. Ali morda vlada tako umeva svojo nalogo, kakor kaže v zadevi tešinske in sedaj celjske gimnazije? Vlada se zelo moti, ako smatra to pot za pravo, kajti s tem morda sicer ukroti obstrukcioniste, ob enem si pa nakopje na vrat zbornično večino, od katere je odvisno nadaljno življenje sedanjega kabineta. Ako si toraj želi vlada utrditi svoje sedeže, odprta ji je jedino le pot enakopravnosti za vse narode, sicer se pa prej ali slej uresniči sedaj kročeče vesti o krizi v Badenijevem kabinetu.

Ogerska poslanska zbornica bi morala praviloma prihodnjo sredo dognati glavno razpravo o sladkornem davku in premijah in se potem toliko podvzati z nadrobno razpravo, da se zakon še pred začetkom avgusta predloži v potrjenje, toda obstrukcija, ki se z vedno večjo silo zaletava v vlado in njene zaveznike, skuša na vsak način preprečiti to zadevo. V prvi vrsti se bo morda že v današnji seji oglasilo nad 60 poslancev za besedo k predlogu, ki se bo stavil proti podaljšanju in pomnoženju zborn. sej, ter s tem skušalo zavleči delovanje do skrajnosti. Poleg tega se namerava uvesti po vzgledu avstrijske obstrukcije za vsako malenkost glasovanje po imenih, ki je najboljše sredstvo za potrato časa. Kako vročerkvni so mažarski obstrukcionisti, dokazujejo najbolj nastopni izrazi, ki so se čuli neki mej sobotno sejo na hodnikih parlamentnega poslopja. Neki kričoč se je izrazil: „Ako so Nemci v avstrijskem parlamentu tolkli ob mizo predsednika, tolkli bomo mi ministerskemu predsedniku v obraz.“ Drugi zopet: „Ze sedaj si moramo priskrbeti potreben material, s katerim bomo obmetavali prostor predsednikov.“ V očigled takim surovostim namerava Banffy poskusiti še drugo sredstvo. Ko bi namreč ne pomagale podaljšane in pomnožene seje, določila bo vlada maksimalni čas za posamezne govore. Ako bi po preteku določenega časa ne prišli na vrsto vsi govorniki in bi torej debata ne bila končana, se bo takoj glasovalo. S tem bo seveda opozicija še bolj nezadovoljna in pričakovati je v tekočem tednu zelo burnih debat v ogerski poslanski zbornici.

Začasne preosnove na Kreti. Neki berlinski časnik poroča baje iz zanesljivih virov, da so evropski poslaniki predložili turški vladi načrt začasne uprave na Kreti. Načrt določa v prvi vrsti, da mora biti otok popolnoma avtonom. Governerja, ki ga izvolijo šestere velevlasti, imenuje sultan; to imenovanje je toraj samo formalno. Otok mora plačevati sultanu nekaj davka, vendar pa ta nima nikakih pravic, vmešavati se v notranje zadeve ali pošiljati tje vojne čete ter jih vzdrževati. Vladne posle oskrbuje generalni governer v sporazumu z narodno skupščino, katere člani se izvolijo potom običnega volilnega prava. Grški jezik je uradni deželni jezik. Pravosodje se preosnuje po evropskem vzoru in ostane začasno v veljavi Code Napoleon. Vojaštvo se sestavi iz domačih mož, glavni steber pa je mešana četa ptujih narodov. Konečno se določa, da prevzemo velevlasti jamstvo za vsako morebitno najeto posojilo. — Ze sedaj lahko trdimo, da sultan ne bo zadovoljen s temi predlogi, kajti njegova oblast na Kreti bi bila s tem preveč omejena. Svoje mnenje v tej zadevi je pokazal sultan že s tem, da je imenoval Djevad-pašo poveljnikom vojnih čet na Kreti. S tem je toraj jasno pokazal, da ne misli še tako naglo izpustiti iz rok dragocenega otoka. Velevlasti bodo tedaj morale pokazati tu vso svojo veljavo, ako bodo hotele konečno ugodno rešiti zamotano krečansko vprašanje in oteti zatirano prebivalstvo iz turških krempljev.

Prepir mej Turčijo in Perzijo. Turški sultan menda ne more biti srečen, ako ni zapleten v kako vojsko bodisi s tem ali onim narodom. Ni

še rešeno preporno vprašanje mej Grško in Turčijo in že se kuba nova vojska mej Turki in Perzi. Povodom kuge, ki je in deloma še razsaja mej Indi, so pokopavali Perzi in Indi trupla mrtvecev v Kerbeli, kateri kraj leži na turški zemlji. Sultan je pa prepovedal nadaljni transport mrtvecev za letošnje leto, vsled česar so se vzdignili Perzi ter so pripravljani do skrajnosti braniti svoja svetišča na turških tleh. V poslednjih dneh se je ministerski svet v Carigradu pečal s to zadevo ter sklenil poslati Perzom ultimatum. V poslednjem se zahteva, da Perzi v 14 dneh odzovejo svoje črede, sicer jim bode Turčija napovedala vojsko. Mirnim potom se ta zadeva po mnenju politikov ne bode rešila, akoravno je stvar sama na sebi zelo malenkostna in bi se bila s početka lahko mirnim potom pobotala oba dela.

Dnevne novice.

V Ljubljani, 19. julija.

(Presvetli cesar) je gasilnemu društvu v Korški Beli daroval 100 gld.

(Celjska nižja gimnazija.) Vsi listi pišejo o celjskem vprašanju. Slovanski in Slovanom prijazni listi izražajo veliko nevoljo, oziroma iznenadenje, nemškoliberalni in nacionalni pa prikrito veselje, da je njihova obveljala. Vendar pa vsi listi naglašajo, da je izjava vladnega lista jako temna. Gotovo je pač to, da je „Celje“ pokopano in da hoče vlada Slovencev dati neko kompenzacijo, kateri bi Nemci ne ugovarjali. Ali pa je to sploh mogoče, ko Nemci o Slovencih niti slišati nočejo? Graška „Tagespost“ naravnost piše, da ostanejo Nemci v opoziciji proti vladi, četudi preneha celjska gimnazija, kajti bojujejo se za svojo politično in narodno veljavo, to je hegemonijo. Dunajski „Vaterland“ pravi: „Da se je odklonil kredit za slovensko nemško nižjo gimnazijo v Celju, so deloma Slovenci sami zakrivil, ker je bilo pri dotičnem glasovanju odsotnih tudi nekaj slovenskih poslancev. Zato morajo tudi Slovenci reči: mea culpa. Vlada se je udala, ker v tem vprašanju nima določenega stališča, temveč se hoče odločiti po dogovoru strank. Toda na tej rakovi poti vlada ne dobi podpore. Obstrukcije s tem ne prepreči, večino pa bode gotovo jako vznevoljila.“ — „Tagespost“ trdi, da se vrše obravnave med naučnim ministrom in štajerskim deželnim odborom, ter dostavlja, da bi bili Slovenci zadovoljni, ako jim vlada namesto gimnazije da slovenski dijaški konvikt. A to bi zopet razkačilo prusofile, kajti po mnenju graške klepetulje bi se v tem konviktu vzgajali le slovanski fanatiki. Torej kaj? Nemci bi bili le tedaj zadovoljni, ko bi zatrli zadnjega Slovenca. „N. Fr. Pr.“ namreč vpraša: Kaj pa imamo Nemci od tega, če poneha celjska nižja gimnazija? „Ako se za slovenske učence ustanove posebne vsporednice na višji gimnaziji, potem se je bati, da postane dvojezična, in to bi bila slaba zamena za Nemce. Sicer pa ne uvidimo, kako bi vlada smela ustanoviti slovenske vsporednice. Če je vlada odpravila gimnazijo, ker jej je državni zbor črtal kredit, potem tudi ne sme ustanoviti vsporednic, za katere nima kredita. Slovenski učenci, ki so večinoma zbobnani v Celje iz daljnih krajev, naj gredo na druge slovenske gimnazije.“ Dunajska židinja torej zahteva, naj se Slovenec potika za pravico križem sveta, samo da se ugodí celjskim nemčurjem. Ne boš Mihelj, tvoja drevesa še ne rasto do nebesa! Na svoji zemlji zahtevamo od države svoje pravice. Konec bodi tlačanstvu, na dan z enakopravnostjo!

(Umrl) je v soboto zvečer tukaj v Ljubljani za kapjo dvorni svetnik v pokoju, grof Rudolf Chorinsky, vitez Leopoldovega reda itd. Rodil se je dne 30. decembra 1836 v Lincu; njegov oče je bivši ces. namestnik na Nižje-Avstrijskem. Po dovršenih studijah na Dunaju je stopil l. 1858 v službo kot konceptni praktikant pri deželni vladi na Kranjskem. L. 1860 je bil poklican kot aktuar v ministerstvo, l. 1867 je prišel kot okrajni načelnik v Črnomelj, l. 1872 kot okr. glavar v Krško, l. 1875 kot vladni svetnik v Ljubljano, l. 1883 je dobil naslov in značaj dvornega svetnika in l. 1886 je bil premeščen k namestništvu v Gradec. Od 1. maja 1867 je bil poročen z baronovko Schmidburg; zapustil je tri sinove. Pred kratkim je prišel bivat v Ljubljano. Pokojnik je bil jako izobražen in ljubeznjiv mož in vesten uradnik. Pogreb je danes ob 6. uri. N. v m. p.!

(Osebna vest.) Poveljnik dežel.-brambenega polka Celovec št. 4, pod katerega spadata, kakor znano, tudi tukajšnja deželnobrambena bataljona št. 3 in

4, polkovnik T. Kraft, je stopil v stalni pokoj. Na njegovo mesto pride polkovnik deželno-strelskega bataljona Trident št. 3, Benedikt Emmert.

(Dnevni red) občinskega sveta izredni seji, katera bode v torek, dne 20. julija t. l. ob 6. uri zvečer v telovadnici I. mestne deške petrazrednice v Komenskega ulicah: I. Predsedstvena naznanila. II. Čitanje in odobrenje zapisnika zadnje seje. III. Finančnega odseka poročila: 1. o razpisu deželnega odbora kranjskega v zadevi prizivov, vloženih proti povišanju mestne doklade na direktne davke; 2. o magistratovem dopisu glede udeležbe stolnega mesta Ljubljane pri razstavi dobrodelnih naredeb na Dunaju ter dovolitve potrebnega kredita za pokritje stroškov za pripravljala dela. IV. Stavbinskega odseka poročila: 1. o prizivu dr. Albina Suyerja kot zastopnika Marije pl. Pongračeve zaradi naprave nove fasade pri njeni hiši na Dvornem trgu; 2. o nivelu novo projektovane ceste preko Zeschkotovega posestva; 3. o prošnji Avgusta Jenka, naj se na isti cesti pridrži stari nivel, oziroma da cesti pravi nivel; 4. o prošnji Václava Steinerja, da bi se zaprla steza preko njegovega posestva v Kladeznih ulicah št. 14; 5. o prizivu Josipine Picklejeve proti odredbi mestnega magistrata zaradi ograjenja njenega posestva v Franciskanskih ulicah; 6. o prizivu Antonije Novakove proti odredbi, da se izprazni in podere njena hiša v Krakovskih ulicah št. 2; 7. o prizivu Franje Föderlove proti določbi, da se ima pri stavbi v Kolesijskih ulicah umakniti v stavbinsko črto; 8. o prizivu Frana Moleta na Karlovski cesti št. 22, proti mest. magistrata odločbi, s katero se mu je stavbinsko dovoljenje zaradi razširjenja pekovske obrti odreklo; 9. o prošnji Petra Lasnika, da sme prestaviti ograjo pri svoji hiši v Wolfövi ulicah št. 1 na mestni svet; 10. o prizivu Marije Jankovičeve proti odločbi mest. magistrata o zadevi zgradbe nove hiše na Orlovi cesti. V. Poliojskega odseka poročilo o mest. magistrata predlogu glede podelitve neke nagrade. VI. Solškega odseka poročilo o ponudbi Kranjske stavbinske družbe za nakup njene hiše št. 21 v Erjavčevih ulicah v solske namene. VII. Klavničnega ravnateljstva poročilo glede ogledovanja mesa v vodmatskeji tovarni za salame in glede pristojbin za to. VIII. Direktorija mestnega vodovoda poročila: 1. o prošnji Avgusta Weixla, gostilničarja pri Virantu, za odpis predpisane mu pristojbine za večjo porabo vode; 2. o prošnji hišnih posestnikov v Vodmatu za upeljavo vode v Vodmat; 3. o prošnji tvrdke Tönnies za odpis pristojbine za večjo porabo vode; 4. o prošnji predstojništva „Josephinuma“ za napravo hidranta na vrtu; 5. o prošnji Frana Komana in drugih za javni vodnjak v Konjušnih ulicah; 6. o prošnji Josipine Gnejzdove za znižanje vodarine; 7. o računskem zaključku mestnega vodovoda za l. 1896. IX. Fin. in olupševalnega odseka poročilo o županovem dopisu glede nakupa ljubljanskega grada. X. Fin. odseka poročila: 1. o prošnji gospe Roze Tillove za spremembo pogojev glede dovoljenega jej 3% posojila; 2. o prošnjah za predujme. XI. Regulačnega odseka poročila o raznih odkupih.

(Senjski škof), mil. g. dr. Anton Mavrovič je, kakor se nam poroča, dne 13. t. m. na Brodu ob Kolpi delil zakrament sv. birme in imel kano nično vizitacijo. Prišel je že prejšnji večer in se nastanil v grajščini kneza Thurn-Taxsa, ki je navlašč zato odposlal svojega zastopnika na Brod. Od političnega oblastva se ni nihče vdeležil slovesnega sprejema, dočim je bilo preje v navadi, da je kotarski poglavar ali njegov namestnik škofa spremljal po vseh župnijah svojega kotara. Bala so se menda, da bi morala biti priča ovacij, katere so narodni Brojani napravili svojemu ljubljensmu nadpastirju. In res napravili so mu na čast lepo razsvetljavo, užigali umetalne ognje in vrli tamburaši priredili podoknico. To nedolžno veselje ljudstva, s katerim hoče svojega škofa počastiti, smatra se od strani hrvatske vlade za politično demonstracijo. Smešno! Drugi dan t. j. 13. jul. se je pričelo sv. opravilo ob 8. in trajalo do 11. ure. Brmanih je bilo blizu 900 otrok. Potem je bila kateheza v šoli. Proti večeru pa se je podal presvetli škof čez Kolpo na Kranjsko in počastil s svojim pohodom župnijo Faro pri Kostelu. Dasi se je le 4 ure prej izvedelo o tem nameravanem izletu, je vendar ljudstvo napravilo po vaseh, koder se je milostljivi peljal, v naglici 5 slavolokov in je okrasilo z zastavicami in roboi, kakor tudi pred župno cerkvijo in župniš

čem. Ogledal si je lepo župno cerkev, ki mu je zelo ugajala, in se pomudil nekoliko v župnišču, potem pa med zvonjenjem, pokanjem topičev in živioklici vrnil se zopet na Brod. Prifarci ne bodo pozabili tega veselega in častnega dogodka.

(Iz Št. Vida pri Zatičini) Dne 14. t. m. je izdihnil svojo blago dušo veleč. g. Franc Stupica, župnik v pokoju. Prišel je pred nekaj tedni že precej oslavljen v Veliki Gaber, da bi v ondotni podružnici opravljal nedeljsko službo božjo; in res začel jo je opravljati, nekolikrat je imel pridigo in krščanski nauk, toda moči so ga kmalu zapustile. In tako je ves udan, večkrat previden s sv. zakramenti, šel po plačilo k Stvárniku, kateremu je služil z vso gorečnostjo ves čas duhovskega življenja. Pogreb je bil 16. t. m., bilo je navzočih deset duhovnikov. Sedmi dan za ranjnim bo v sredo 21. t. m., ob deveti uri v Velikem Gabru. N. v m. p.!

(V uršulinskih dekliških šolah v Ljubljani) se je sklenilo šolsko leto 15. julija z zahvalno sv. mašo. Kakor povzamemo tiskanemu letnemu poročilu, bilo je v preteklem šolskem letu v uršulinskem samostanu šest raznih učilnih zavodov za deklice, namreč: otroški vrtec s 45 deklicami; vnanja petrazredna ljudska šola (553 učenk, 96 odličnih, 299 sposobnih, 158 neizprašanih ali nesposobnih); slovenska meščanska šola (90 učenk, 28 odličnih, 56 sposobnih, 6 neizprašanih ali nesposobnih); notranja petrazredna ljudska šola (201 učenka, 45 odličnih, 126 sposobnih, 30 neizprašanih ali nesposobnih); notranja meščanska šola (108 učenk, 30 odličnih, 65 sposobnih, 3 neizprašane ali nesposobne) in zasebna pripravnica za učiteljice, ki je imela v I. in III. letniku 45 učenk. Vseh učenk, ki so hodile v uršulinske šole, je 1042. To veliko število kaže, da skrbni stariši v Ljubljani in na deželi najraje pošiljajo svoje deklice v Uršulinske šole, kjer si pridobé vsega potrebnega znanja in se odgajajo v pravem verskem duhu.

(Novomeške višje gimnazije) letno izvestje objavlja na prvem mestu katalog učiteljske knjižnice, katerega je sestavil g. prof. Martin Petelin, in pa slavnostni govor, katerega je g. ravnatelj dr. Detela govoril ob 150 letnici novomeske gimnazije dne 18. nov. 1896. Poučevalo je 16 učnih močij. Učencev je štela gimnazija koncem leta 200; rojenih je bilo 26 v Novem Mestu, 159 drugod na Kranjskem, 10 na Štajerskem, 2 na Koroškem, 2 na Primorskem, 1 na Hrvatskem. Po narodnosti je bilo 195 Slovencev, 4 Nemci 1 Hrvat; vere so bili vsi katoliške. Zrelostni izpit so trije naredili z odliko, devet povoljno, trije ga morajo ponavljati iz jednega predmeta, jeden čez jedno leto. Na celi gimnaziji je bilo 21 odličnjakov. Solnine so učenci plačali 2677 gld. 50 kr., ustanov so prejeli 962 gld. 54 kr.

(Pobalinstvo celjskih Nemcev.) V št. 143 z dne 26. junija t. l. smo po celjski „Domovini“ omenili raznih dogodkov, s katerimi celjski nemčurji praznujejo nemško kulturo, ter ožigosali posebno pomočnike v prodajalnici Alojzija Wallanda. To gospodi, ki rada je tudi slovenski kruh, seveda ni všeč, zato so nam poslali nastopni popravek: „Ni res, da psujemo pri odprtih vratih Slovence s primki „Windischer Hund“ in „Wenn Sie ein Slovene sind, kommen's nur herein“. — Ni res, da bi si izmišljali s Slovenci slabe šale in metali lešnike za njimi. Res je, da je vže pred delj časom žaljive besede kričal neki v prodajalnici stoječ pijanec, slabe lešnike pa je učenec brez slabega namena proč metel, ko jih je izbiral. V Celju, 15. julija Anton Preuz, F. Ranzinger, trg. pomočnika. — Tako, zakonu smo zadostili, kakor želita gospoda. Ali pa je ta popravek istinit, o tem seveda imamo pravico dvomiti. Sicer pa kličemo gospodi: Nur alleweil artig und brav!

(Akademija,) katero so v soboto v „Narodnem domu“ priredili abiturijentje tukajšnjega učiteljišča, je prav dobro vspela. Občinstvo je s pohvalo posebno odlikovalo baritonista gospoda R. Vrablja, deklamatorja gospoda V. Škofa in koncertnega vodjo g. Cerina.

(Ljubljanska efektna loterija.) Vsled prizadevanja gospoda župana je tudi ogersko finančno ministerstvo dovolilo, da se smejo v deželah ogerske krone prodajati srečke efektne loterije v prid regulacije mesta.

(Za mlade pevce.) Učenci, ki se hočejo brezplačno petja izučiti, in katerim je zagotovljena prosta hrana opoldne in zvečer, naj se oglase dne 14. septembra t. l. ob 10. uri v franciskan-

skem samostanu v Ljubljani. — To se naznanja radi tega, da bi učenci sami ali pa njihovi starši med počitnicami ne imeli nepotrebnih potov v Ljubljano.

(Iz Gribelj.) Na tukajšnji jednorazredni ljudski šoli je razpisana služba učitelja-voditelja do 25. t. m. K tej razpisanej službi dostavlja krajni šolski svet, da znaša plača 450 gld. in c. kr. dež. šolski svet je zvikal doklado na 50 gl. Poleg novozidanega šolskega poslopja je velik vrt in občina je pri volji, dotičnemu prosilecu še kaj poboljšati v naturalijah po dogovoru. — Krajni šolski svet v Gribljah, 18. julija 1896. — Nik. Zeljko, predsednik.

(Potrjena pravila.) Deželna vlada je potrdila pravila mengijske godbe z odlokom z dne 5. julija.

(Tatje) so minulo noč poskušali svojo srečo v dveh krajih na Glineah, a povsodi brez uspeha. V gostilni „pri Lahnji“ so razbili vrata, pri Bobenčku pa sneli jedno okno z okvirom. Neki stražnik je zločince še o pravem času zasačil ter jih odpodil.

(Napad.) Janez Jezeršek, dimnikarski pomočnik pri gospodu Striceljnu, in njegov sodrug šla sta včeraj po noči iz Klasove gostilne iz Spodnje Šiške proti domu. Ko prideta v bližino Koslerjeve pivarne, skoči neznan lopov z nožem v roki in udari trikrat Jezerška po glavi tako, da je takoj nezavesten oblašal. Na krik prihitita dva orožnika; jeden težko ranjenega odvede v bolnišnico, drugi steče za napadovalcem, katerega vjame. Napadovalec je Italijan ter se izgovarja, da je na nepravem naletel, ker je čakal drugega. Italijana je orožnik odvedel v preiskovalni zapor. —hl.

(Umetniško darilo sv. očeta) Iz Turina se poroča: Papež je določil darilo 10.000 lir za najboljšo podobo svete Družine, ki bo izpostavljena na razstavi za cerkveno umetnost leta 1898.

(Socijalni demokrati hvalijo Windhorsta.) Tega znamenitega bivšega voditelja katoliškega centra na Nemškem ne čislajo samo njegovi pristaši, ampak ga imajo v dobrem spominu tudi nasprotniki. Pred kratkim slavil ga je poslanec Lieber v lepem govoru in pri tem razodel je svojim poslušalcem to-le zanimivo črtico: Neki knez ponudil mu je, naj pri njem prevzame službo upravitelja, ki bi mu nesla letnih 60.000 gld. Toda Windhost je vedel, da bi potem radi pomanjkanja časa ne mogel vseh svojih močij posvetiti katoliški stvari, in zato je službo odklonil. Glavno glasilo socijalnih demokratov pripomni temu: „Ta dogodba je popolnoma resnična. Naj kdo misli kar hoče o njegovem političnem prepričanju in strankarstvu, mož bil je skozi in skozi čist, pravi biser. Ni bilo bolj nesebičnega značaja, in to mu je pridobilo pri vseh strankah velik ugled in veljavo. On, premagalec Bismarckov, umrl je ubožen ko cerkvena miš, dočim je Bismarek, ki je bil ob svojem nastopu kot minister reven, pozneje pridobil milijone. Sicer pa je bila moč Windhorstova, kakor katoliške cerkve, v njegovem demokratskem ali bolje rečeno ljudskem značaju, ki mu je bil lasten kljub vsej verski tesnosrčnosti; ta značaj mu je več koristil, kakor ametnost diplomacije, v kateri je bil mojster.“

(Baratieri v stiski.) Kakor je morebiti znano, biva ex-general Baratieri v Sirmioni ob Gardi - jezzeru. Istotam bivajoči Lahji so generala pogosto na cesti napadli in ga zasramovali. 8. t. mes. napravili so mu mačjo godbo ter pobili okna.

(Silna vročina) vlada v Severni Ameriki. Več ko 1000 oseb zbolelo je za solnčarico, od 1. julija jih je umrlo 350.

(Bakcili v črnilu.) Cesto se je že dogodilo, da se je kdo s peresom zastrupil. Mislilo se je dosedaj v obče, da je zastrupljenje provzročila rja na peresu, a neki profesor v Lipskem je dokazal, da provzroča to bakcili v črnilu. Teh je tem več, čim dalje zrak na črnilo vpliva. Pustil je omenjeni profesor neko črnilo stati tri mesece, potem pa je jeden tak bakcil spustil miši za kožo. Poginila je vsled zastrupljenja krvi. Ti bakcili v črnilu so bržkone tudi krivi, da se toliko lažij napiše, katere se potem širijo potom tiskarstva.

Društva.

(Družbi sv. Cirila in Metoda v Ljubljani) so v zadnjih treh tednih poslali: Gospod veletržec Iv. Perdan v Ljubljani že razglašeni 200 gld. — Sl. Savinjska posojilnica v Zalcu 25 gld. — G. Al. Znidaršič v Ložu 60 kr. — Gospa Marija vdova Grile roj. Kastelic, posestnica na Vaču 50 gld. — Podružnica za Beljak in okolico 20 gld. — Podr. za Šmarje in Slatino 11 gld. 30 kr. — C. g. A. Sebat, kapelan v Dolu pri Hrastniku 3 gld. 60 kr., katere je nabrala gđ. Šega pri kresu. — C. g. L. Jenko, župnik svetoduški, 2 gld. 50 kr. — Vesela družba šentjurskih in laških rodoljubov na izletu v Svetini pri Celju darovala 4 gld. 50 kr. — Čisti dohodek veselice „Bralnega društva“ v Radečah 30 gold. — Gg. slovenski abiturijenti ljubljanske višje gimnazije 5 gld. — C. g. Avg. Skočir, kurat v Gradcu 5 gld. — Sl. Blaznikova tiskarna v Ljubljani 5 gld., mesto venca na krsto rajnega g. I. Pintarja, bivšega urednika „Novic“. — Podružnica v Novem Mestu 80 gld. — Podr. v Vel. Pirečici 8 gld. 50 kr. — Podr. za Sp. Ziljsko dolino in Vrata 30 gld. — Podr. v Zalcu 34 gld. — G. A. Burger v Kostanjevici 3 gld. 30 kr. kot ostanek v blagajni od razpuščenega tamburaškega zbora. — Kumov dar po krstu Jos. Cir. Iv. Čerina v Trnovem v Ljubljani 3 gld. — C. g. Ant. Kržič, c. kr. profesor v Ljubljani 1 gld. — Litijška podružnica 55 gld. — Bog plačaj vsem dobrotnikom! Družba je v stiski! Rodoljubi na pomoč!

Blagajništvo družbe sv. Cirila in Metoda v Ljubljani.

Telegrami.

Beljak, 18. julija. Občinski svet je sklenil soglasno, da s 1. septembrom ustavi vodstvo poslov prenešenega delokroga. Ob jednom pa je izrazil svoje ogorčenje nad zadnjimi dogodki v Hebu.

Pariz, 19. julija. Komisija za preiskavo panamske zadeve je sklenila, da se poda vseh 33 članov komisije na Angleško in zasliši tam bivajočega, v zadevo najbolj zapletenega Kornelija Herza.

Carigrad, 19. julija. V sobotni seji poslaničkov, katere se je udeležil tudi Tewfik-paša, je izjavil poslednji v ime turške vlade, da se ne strinja z določbami velevladije glede uravnave meja. Poslaniki so vsled tega zahtevali pismeno izjavo o tej zadevi. Agitacija za črto Peneios je vedno strastnejša v krogu turških dvornikov in po časopisju.

Kaneja, 19. julija. Turki so napadli kristijane, ki so dovedli živež na trg, ter jim odvzeli blago, vsled česar je navstal velik nemir. Aretovanih je več oseb. Admirali so sklenili, da v slučaju ponovitve odzovejo iz mesta vse neturško prebivalstvo ter mesto bombardujejo.

Umrli so:

16. julija. France Babšek, delavca sin, 3 leta, Karolinska zemlja 9, škrlatica. — Radoslav Kovačič, trgovca sin, 3 me-

sece, Turjaški trg 8, črevesni katar. — Gizela Zajc, šrevljarka hči, 8 mesecev, Tržaška cesta 20, jetika. — Marija Brajar, tovarniška delavka, 16 let, Tržaška cesta 16, jetika.

17. julija. Rudolf grof Chorinsky-Ledske, c. kr. dvorni svetnik v pok., 60¹/₂ leta, Dunajska cesta 15, kap.

18. julija. Franc Sešek, strojevodje sin, 3 mesece, Rimska cesta 20, driska.

V hiralnici:

16. julija. Neža Vošlč, usmiljena sestra, 29 let, jetika.

V bolnišnici:

12. julija. Marija Mlakar, gostilja, 55 let, srčna hiba. — Ana Marn, pleskarja žena, 31 let, jetika.

14. julija. Jera Dežman, gostilja, 58 let, naduha.

Meteorologično poročilo.

Dan	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura po Celziju	Vetrovi	Nebo	Mokrina v 24. urah v mm.
17	9 zvečer	733.1	18.5	brezv.	del. oblak.	
18	7. jutraj 2. popol.	733.5 732.1	14.4 26.8	sl. svzh. sr. jvzh.	del. jasno del. oblak.	0.0
18	9. zvečer	732.6	19.2	sr. sever	del. oblak.	
19	7. jutraj 2. popol.	733.7 731.9	15.8 27.1	sl. sever sl. jvzh.	megla skoro jasno	0.2

Srednja temperatura sobote 19.6°, za 0.2° pod normalom.
Srednja temperatura nedelje 20.1°, za 0.3° nad normalom.

Oddati je s 1. avgustom

dvoje malih stanovanj

pri kamnoseku **Vodniku v Kolodvorskih ulicah.** 473 2-1

Prodaja vina.

Dne 29. julija t. l. ob 9. uri dopoldne prodajala se bodo v **Mostah** (poleg Ljubljane) **stara vina s posodo vred.** Kupci se uljudno vabijo.

S spoštovanjem

470 3-1

Ivan Gostinčar.

465

Trgovski pomočnik,

3-3

ki se je izučil v trgovini mešanega blaga, želi vstopiti 1. avgusta v kako prodajalnico. — Ponudbe vsprejema iz prijaznosti upravnistvo „Slovenca“.

Išče se

471 3-2

tajnik ali knjigovodja

pri neki **posojilnici** v jako prijaznem kraju blizu večje železniške postaje. Plača po dogovoru. Ker pri posojilnicah ni vedno mnogo posla, mogoč je tudi postranski zaslužek. Ugodno mesto bi bilo za vpokojenega nižjega uradnika.

Več pové uredništvo „Slovenca“.

C. in kr. dvorna

tovarna za izdelovanje orgelj bratov Rieger

v **Jägerndorfu v avstr. Šleziji.**

Filijalka v Budimpešti, VII., Garay-utca 48, v lastni hiši.

Izvrstne, cenene cerkvene orglje

pod prav ugodnimi pogoji. 23 26-14

Seznam orgelj brezplačno.

Dunajska borza.

Dne 19. julija.			Dne 17. julija.			Kreditne srečke, 100 gld.		
Bkupni državni dolg v notah	102	gld. 15 kr.	4% državne srečke l. 1854, 250 gld.	158	gld. 50 kr.	4% srečke dunav. parobr. družbe, 100 gld.	147	gld. — kr.
Bkupni državni dolg v srebru	102	25	5% državne srečke l. 1860, 100 gld.	163	—	Avstrijskega rubečega križa srečke, 10 gld.	19	70
Avstrijska zlata renta 4%	123	35	Državne srečke l. 1864, 100 gld.	189	—	Rudolfove srečke, 10 gld.	25	25
Avstrijska krona renta 4%, 200 kron	101	25	4% zadolžnice Rudolfove želez. po 200 kron	99	50	Salmove srečke, 40 gld.	—	—
Ogerska zlata renta 4%	122	75	Tisne srečke 4%, 100 gld.	141	25	St. Genois srečke, 40 gld.	76	25
Ogerska krona renta 4%, 200 kron	100	20	Dunavske vranavne srečke 5%	128	50	Waldsteinove srečke, 20 gld.	—	—
Avstro-ogerske bančne delnice, 600 gld.	952	—	Dunavsko vranavno posojilo l. 1878	108	50	Ljubljanske srečke	22	25
Kreditne delnice, 160 gld.	369	50	Posojilo goriškega mesta	112	50	Akcije anglo-avstrijske banke, 200 gld.	161	—
London vista	119	50	4% kranjsko deželno posojilo	98	75	Akcije Ferdinandovesev. železn., 1000 gl. st. v.	3430	—
Nemški drž. bankovci za 100 m. nem. drž. velj.	58	65	Zastavna pisma av. osr. zem.-kred. banke 4%	99	80	Akcije tržaškega Lloydja, 500 gld.	395	—
30 mark	11	73	Priporitetne obveznice državne železnice	225	25	Akcije južne železnice, 200 gld. sr.	85	25
30 frankov (napoleonador)	9	51 ¹ / ₂	„ „ južne železnice 3%	180	70	Dunajskih lokal. železnic delniška družba	—	—
Italijanski bankovci	45	55	„ „ južne železnice 5%	126	—	Montanska družba avstr. plan.	126	65
C. kr. cekini	5	65	„ „ dolenskih železnic 4%	99	50	Trboveljska premogarska družba, 70 gld.	161	—
						Papirnih rubljev 100	126	75

Nakup in prodaja

vsa vrsta državnih papirjev, srečk, denarjev itd.
Zavarovanje za zgube pri izrebanjih, pri izrebanju najmanjšega dobitka.
Kulatna izvršitev naročil na borzi.

Menjarnična delniška družba

„MERCUR“
Wollzeile št. 10 Dunaj, Mariahilferstrasse 74 B.

Pojasnila v vseh gospodarskih in finančnih stvarih, potem o kursnih vrednostih vseh spekulacijskih vrednostih papirjev in vestni sveti za dosego kolikor je mogoče visocega obrestovanja pri popolni varnosti.

naloženih glavnic.